

การศึกษาความรู้ความเข้าใจในระเบียบ เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ ภายในประเทศและต่างประเทศของบุคลากร มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

นราศักดิ์ จงคุณกลาง

Received: November 27, 2025

Revised: January 15, 2026

Accepted: January 20, 2026

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจของบุคลากรมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชเกี่ยวกับสิทธิและอัตราในการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายตามระเบียบมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการภายในประเทศ พ.ศ. 2562 และระเบียบมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศ พ.ศ. 2562 ตลอดจนศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าว กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย จำนวน 273 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม และใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิและอัตรา ในการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายตามระเบียบดังกล่าว ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีความรู้ความเข้าใจในระเบียบมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการภายในประเทศ พ.ศ. 2562 มากกว่าระเบียบมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศ พ.ศ. 2562 ทั้งนี้สาเหตุสำคัญมาจากบุคลากรส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการเดินทางไปราชการภายในประเทศมากกว่า ในส่วนของปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าว พบว่า บุคลากรส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าว คิดเป็นร้อยละ 56.41 ขณะที่พบเพียงร้อยละ 43.59 ที่ประสบปัญหา ซึ่งประเด็นปัญหาสำคัญ ได้แก่ ขั้นตอนการอนุมัติและการเบิกจ่ายที่ยุ่งยากซับซ้อน และการขาดความเข้าใจในขั้นตอนการเบิกจ่ายที่ถูกต้อง ผลการวิจัยชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นที่มหาวิทยาลัยควรปรับปรุงหรือแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการให้มีความชัดเจน ครบคลุม และสอดคล้องกับบริบทปัจจุบัน พร้อมทั้งกำหนดประกาศแนวทางปฏิบัติและวิธีการเบิกจ่ายค่าใช้จ่าย นอกจากนี้ควรจัดทำแนวทางหรือคู่มือการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ โดยระบุหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และวิธีการเบิกจ่ายอย่างละเอียด เพื่อให้บุคลากรสามารถปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าวได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วน ลดข้อผิดพลาด และส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารงบประมาณของมหาวิทยาลัย

คำสำคัญ: ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิและอัตราในการเบิกจ่ายค่าใช้จ่าย / ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ / การเดินทางไปราชการภายในประเทศ / การเดินทางไปราชการต่างประเทศ

ผู้รับผิดชอบบทความ: นราศักดิ์ จงคุณกลาง กองกฎหมาย สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช E-mail: narasak.jon@stou.ac.th
นิติกรชำนาญการ กองกฎหมาย สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

A study of Knowledge and Understanding on Financial Expense Regulations for Domestic and International Travel Expenses of Faculty and staff in Sukhothai Thammathirat Open University

Narasak Chongkhunklang

Abstract

This research article aims to investigate the knowledge and understanding of university personnel regarding their entitlements and reimbursement rates in accordance with the regulations of Sukhothai Thammathirat Open University concerning domestic official travel expenses (B.E. 2562) and temporary overseas official travel expenses (B.E. 2562). Furthermore, the study examines the problems and obstacles encountered in adhering to these regulations. The sample consisted of 273 civil servants and university employees. Data were collected using a questionnaire and analyzed through descriptive statistics, including frequency, percentage, mean, and standard deviation.

The findings indicate that personnel possess a moderate level of knowledge and understanding concerning their entitlements and reimbursement rates under the regulations for both domestic and overseas official travel expenses. It was observed that personnel demonstrated a greater understanding of the domestic travel expense regulations (B.E. 2562) compared to those governing temporary overseas official travel (B.E. 2562). Regarding challenges in compliance, the majority of personnel (56.41%) reported no difficulties, while 43.59% experienced certain problems and obstacles. Despite most personnel not encountering difficulties, issues relating to cumbersome approval and reimbursement procedures, as well as insufficient knowledge of the reimbursement process, were identified as significant concerns. The results underscore the necessity to revise and clarify the university's regulations on official travel expenses. Additionally, it is recommended that the university issue official directives outlining detailed operational guidelines and reimbursement procedures, provided such directives are consistent with existing university regulations. Moreover, the development of a comprehensive reimbursement manual is advised, delineating the criteria, procedures, and methods for expense claims to ensure accurate, complete, and uniform adherence to the regulations and directives, thereby minimizing errors in the reimbursement process.

Keywords: Knowledge and understanding of rights and rates for reimbursement of expenses /
Travel expenses / Domestic official travel / Overseas official travel

Corresponding Author: Narasak Chongkhunklang, Legal Affairs Division, Office of the President, Sukhothai Thammathirat Open University, E-mail: narasak.jon@stou.ac.th

Legal officer, Professional Level, Legal Affairs Division, Office of the President, Sukhothai Thammathirat Open University

1. บทนำ

การดำเนินงานตามภารกิจของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชจำเป็นต้องมีการเดินทางไปปฏิบัติราชการเพื่อปฏิบัติงานสนับสนุนการดำเนินงานตามพันธกิจด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย ไม่ว่าจะเป็นด้านการศึกษา ด้านการบริหารงาน ด้านการพัฒนางานวิจัย ด้านการให้บริการวิชาการแก่สังคม และด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย การเดินทางไปราชการดังกล่าวจึงต้องได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายจากมหาวิทยาลัยที่เหมาะสม ทั้งนี้ยังเป็นแนวทางหนึ่งในการพัฒนาบุคลากรให้มีโอกาสเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ และศักยภาพในการทำงาน ซึ่งจะนำไปสู่การยกระดับประสิทธิภาพในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยโดยรวม (มธุรดา สิงสุธรรม และคณะ, 2567) ในการเดินทางไปราชการในแต่ละครั้งย่อมมีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้น บุคลากรที่ได้รับมอบหมายให้เดินทางไปราชการจึงควรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิและอัตราการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ เพื่อให้สามารถเบิกจ่ายได้อย่างถูกต้องตรงตามระเบียบที่กำหนดไว้ (สุกัญญา กลัดเชยดี, 2566) ทั้งนี้การเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชดำเนินการตามระเบียบมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการภายในประเทศ พ.ศ. 2562 และระเบียบมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว พ.ศ. 2562 ดังนั้นบุคลากรจึงควรมีความรู้ความเข้าใจในรายละเอียดของระเบียบทั้งสองฉบับดังกล่าว ไม่ว่าจะเป็นเรื่องสิทธิ อัตรา หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขในการเบิกจ่ายค่าใช้จ่าย อย่างไรก็ตามปัจจุบันพบว่า มหาวิทยาลัยมีระเบียบเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการอยู่หลายฉบับ ซึ่งระเบียบดังกล่าวมีหลักเกณฑ์และอัตราการเบิกจ่ายในบางประเด็นที่มีความแตกต่างจากที่ทางราชการกำหนด อีกทั้งยังมีรายละเอียดบางส่วนที่มีการปรับปรุง แก้ไขเปลี่ยนแปลงไปจากระเบียบเดิม และมีเนื้อหาค่อนข้างซับซ้อน ส่งผลให้บุคลากรบางส่วนเกิดความสับสน ไม่เข้าใจระเบียบอย่างถ่องแท้ ขาดความชัดเจนในขั้นตอนการขออนุมัติเดินทาง หรือจัดเตรียมเอกสารประกอบการเบิกจ่ายไม่ครบถ้วน ส่งผลให้การเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายคลาดเคลื่อนหรือไม่เป็นไปตามระเบียบที่กำหนด (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สำนักงานตรวจสอบภายใน, 2559) นอกจากนี้ยังพบกรณีที่บุคลากรไม่สามารถเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายได้ตามสิทธิ เนื่องจากไม่ได้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามระเบียบก่อนเดินทาง ซึ่งในบางกรณีอาจนำไปสู่การสอบหาข้อเท็จจริง การสอบสวนทางวินัย หรือการตีความระเบียบเพิ่มเติม (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช กองกฎหมาย, 2565) ปัญหาดังกล่าวไม่เพียงก่อให้เกิดความล่าช้าในการเบิกจ่ายค่าใช้จ่าย แต่ยังส่งผลต่อขวัญและกำลังใจของบุคลากร และอาจส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยในภาพรวม โดยเฉพาะบุคลากรใหม่หรือผู้ที่ไม่ได้ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องโดยตรง ซึ่งอาจยังขาดประสบการณ์และความเข้าใจในกระบวนการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายอย่างถูกต้อง (จันทนา ศรีวรสาร, 2567) เพื่อป้องกันปัญหาและข้อผิดพลาดในการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ และเพื่อให้การเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายเป็นไปตามเจตนารมณ์ของระเบียบดังกล่าว ตลอดจนให้เกิดความคุ้มค่าในการใช้จ่ายงบประมาณของมหาวิทยาลัย บุคลากรจึงจำเป็นต้องศึกษาและทำความเข้าใจระเบียบที่เกี่ยวข้องอย่างละเอียด เพื่อให้สามารถดำเนินการได้ถูกต้อง

ครบถ้วน และสอดคล้องกับแนวปฏิบัติที่กำหนด ทั้งนี้เพื่อให้การเดินทางไปราชการของบุคลากรบรรลุผลสัมฤทธิ์สูงสุดและเกิดประโยชน์ต่อการพัฒนามหาวิทยาลัยอย่างยั่งยืน

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงตระหนักถึงความสำคัญของความรู้ความเข้าใจของบุคลากรในระเบียบเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ จึงได้ดำเนินการศึกษาความรู้ความเข้าใจของบุคลากรในเนื้อหาของระเบียบทั้งสองฉบับเกี่ยวกับสิทธิและอัตราการเบิกจ่าย ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติตามระเบียบทั้งสองฉบับ เพื่อเป็นแนวทางในการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ ลดความผิดพลาดในการปฏิบัติงาน และส่งเสริมให้บุคลากรสามารถดำเนินการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาบุคลากรและการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยในระยะยาวต่อไป

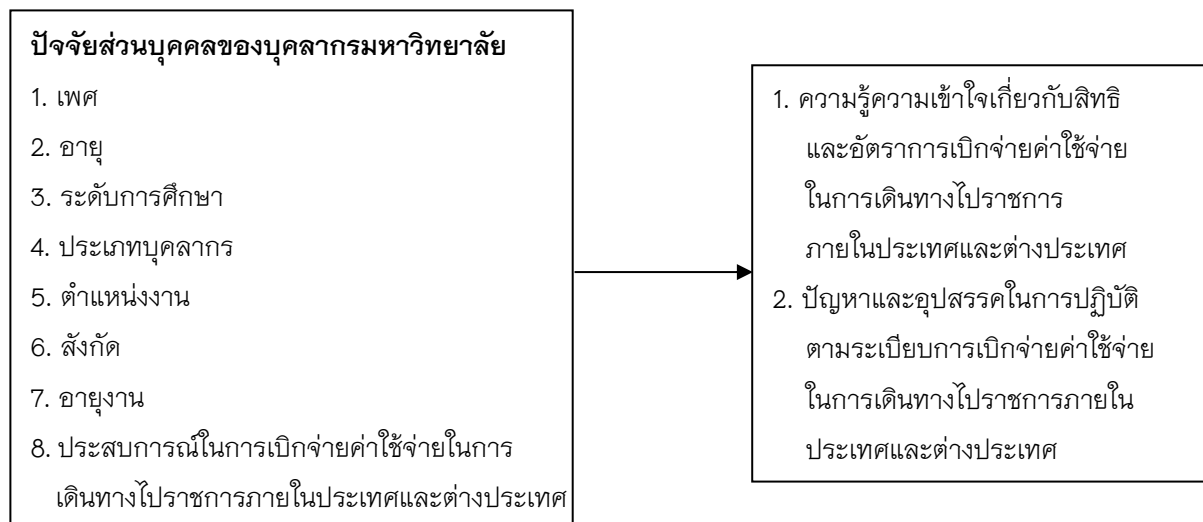
2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจของบุคลากรเกี่ยวกับสิทธิและอัตราในการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการภายในประเทศและต่างประเทศ ตามระเบียบมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการภายในประเทศ พ.ศ. 2562 และระเบียบมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว พ.ศ. 2562

2.2 เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติตามระเบียบมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการภายในประเทศ พ.ศ. 2562 และระเบียบมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว พ.ศ. 2562

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาความรู้ความเข้าใจของบุคลากรเกี่ยวกับสิทธิและอัตราในการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ รวมถึงปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าว ภายใต้กรอบของระเบียบเงินรายได้เกี่ยวกับการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของบุคลากรตามระเบียบว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการภายในประเทศและต่างประเทศของมหาวิทยาลัย โดยมีกรอบแนวคิดการวิจัย ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

4. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้การวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจของบุคลากรเกี่ยวกับสิทธิและอัตราในการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการภายในประเทศและต่างประเทศ รวมถึงศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าว โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ข้าราชการ และพนักงานมหาวิทยาลัย สังกัด มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ทั้งในตำแหน่งวิชาการ ตำแหน่งประเภททั่วไป และตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะหรือเชี่ยวชาญเฉพาะ จำนวนทั้งสิ้น 1,105 คน สำหรับกลุ่มตัวอย่างใช้จำนวน 294 คน โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสูตรทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane) และใช้วิธีการสุ่มแบบง่าย

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นคำถามเลือกตอบ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง สังกัด อายุงาน ประสบการณ์ในการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการในประเทศ และประสบการณ์ในการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศ เป็นคำถามปลายเปิดและปลายปิดแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจของบุคลากรมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับสิทธิและอัตราในการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการภายในประเทศและต่างประเทศ เป็นลักษณะการตอบแบบสอบถามปลายปิดให้เลือก โดยกำหนดคำตอบเป็น 3 ช่อง คือ ใช่ ไม่ใช่ ไม่แน่ใจ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน คือ

ตอบ ใช่	= 1 คะแนน
ตอบ ไม่ใช่	= 0 คะแนน
ตอบ ไม่แน่ใจ	= 0 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายของระดับความรู้ความเข้าใจ ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 0.00 – 0.33	หมายถึง มีความรู้ความเข้าใจระดับน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 0.34 – 0.66	หมายถึง มีความรู้ความเข้าใจระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 0.67 – 1.00	หมายถึง มีความรู้ความเข้าใจระดับมาก

ตอนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการภายในประเทศและต่างประเทศ เป็นลักษณะการตอบแบบสอบถามแบบปลายปิดให้เลือก โดยกำหนดคำตอบเป็น 3 ช่อง คือ เป็นปัญหา ไม่เป็นปัญหา และไม่แน่ใจ โดยเกณฑ์การให้คะแนน คือ

ตอบ เป็นปัญหา	= 1 คะแนน
ตอบ ไม่เป็นปัญหา	= 0 คะแนน
ตอบ ไม่แน่ใจ	= 0 คะแนน

และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการภายในประเทศและต่างประเทศ ในส่วนนี้เป็นคำถามแบบปลายเปิด ที่เปิดโอกาสให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจะเป็นข้อมูลสำคัญในการทบทวน ปรับปรุง และพัฒนาระเบียบดังกล่าว ให้มีความเหมาะสม ชัดเจน และสอดคล้องกับการปฏิบัติงานในปัจจุบันมากยิ่งขึ้น

4.3 การเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการแจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งประกอบด้วย บุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนในหน่วยงานต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย โดยมีได้จำกัดหรือระบุเฉพาะเจาะจงว่าผู้ตอบแบบสอบถามจะต้องเคยเดินทางไปราชการหรือเคยมีประสบการณ์ในการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

ไปราชการมาก่อน ทั้งนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมบุคลากรทุกประเภท และสะท้อนมุมมองที่หลากหลาย อันจะช่วยให้ผลการวิจัยมีความสมบูรณ์และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยมากยิ่งขึ้น

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความถี่และค่าร้อยละ ตอนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจของบุคลากรมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับสิทธิและอัตราในการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการภายในประเทศและต่างประเทศ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำค่าเฉลี่ยมาแปลผลระดับความรู้ความเข้าใจ และตอนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการภายในประเทศและต่างประเทศ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ

5. ผลการวิจัย

5.1 จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 69.23 ในด้านอายุ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 51 ปี ขึ้นไป จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 37.73 เมื่อพิจารณาระดับการศึกษา พบว่าบุคลากรส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 50.55 ในส่วนของประเภทบุคลากร พบว่า ส่วนใหญ่เป็นพนักงานมหาวิทยาลัย จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 71.06 สำหรับตำแหน่ง พบว่าบุคลากรส่วนใหญ่ดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการ จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 33.70 ส่วนตำแหน่งบริหาร พบว่าบุคลากรส่วนใหญ่ไม่มีตำแหน่งบริหาร จำนวน 244 คน คิดเป็นร้อยละ 89.40 เมื่อพิจารณาสังกัด พบว่าบุคลากรส่วนใหญ่สังกัดสำนักบริการการศึกษา จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 10.30 ด้านอายุงาน พบว่าบุคลากรส่วนใหญ่มีอายุงานระหว่าง 11 – 15 ปี จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 16.80 ในส่วนของประสบการณ์เกี่ยวกับการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พบว่าบุคลากรส่วนใหญ่ เคยมีประสบการณ์เบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการภายในประเทศ จำนวน 195 คน คิดเป็นร้อยละ 71.43 ขณะที่ส่วนใหญ่ไม่เคยมีประสบการณ์เบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศ จำนวน 211 คน คิดเป็นร้อยละ 77.29

5.2 ความรู้ความเข้าใจของบุคลากรมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับสิทธิและอัตราในการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการภายในประเทศและต่างประเทศ ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิและอัตราในการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีบุคลากรตอบถูกจำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 34.07 และตอบผิดจำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 65.93 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ระเบียบที่บุคลากรตอบถูกมากที่สุด คือ ระเบียบมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการภายในประเทศ พ.ศ. 2562 จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 42.49 รองลงมาคือ ระเบียบมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว พ.ศ. 2562 จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 25.27 ขณะเดียวกัน ระเบียบที่ควรส่งเสริมให้บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจเพิ่มมากขึ้น คือ ระเบียบมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว พ.ศ. 2562

จำนวน 204 คน คิดเป็นร้อยละ 74.73 รองลงมาคือ ระเบียบมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการภายในประเทศ พ.ศ. 2562 จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 57.51

5.3 ความรู้ความเข้าใจของบุคลากรมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับสิทธิและอัตราในระเบียบมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการภายในประเทศ พ.ศ. 2562 ปรากฏดังนี้

ตารางที่ 1 ความรู้ความเข้าใจของบุคลากรมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับสิทธิและอัตราในระเบียบมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการภายในประเทศ พ.ศ. 2562

ข้อคำถาม	ความรู้ความเข้าใจ		ค่าเฉลี่ย	ระดับความรู้ความเข้าใจ
	จำนวน	ร้อยละ		
	(คน)			
1. ผู้เดินทางไปราชการภายในประเทศต้องได้รับการอนุมัติให้เดินทางไปราชการก่อนทุกครั้ง	266	97.44	0.97	มาก
2. เบี้ยเลี้ยงเดินทางเหมาจ่ายให้เบิกจ่ายได้ในอัตรา ดังนี้	170	62.27	0.62	ปานกลาง
- ผู้ดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการพิเศษ ชำนาญงานพิเศษ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ลงมา อัตรา 240 บาทต่อวัน				
- ผู้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยอธิการบดี รองประธานกรรมการประจำสาขาวิชา และรองผู้อำนวยการสำนัก/สถาบัน อัตรา 240 บาทต่อวัน				
- ผู้ดำรงตำแหน่งระดับเชี่ยวชาญ และรองศาสตราจารย์ ขึ้นไป อัตรา 270 บาทต่อวัน				
- ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี ประธานกรรมการประจำสาขาวิชา และผู้อำนวยการสำนัก/สถาบัน อัตรา 270 บาทต่อวัน				
3. บุคลากรของศูนย์วิทยบริการและชุมชนสัมพันธ์ และบุคคลภายนอกที่มาปฏิบัติราชการ ณ ที่ตั้งมหาวิทยาลัย จะต้องเบิกค่าเช่าที่พักตามอัตราของศูนย์สัมมนาและฝึกอบรมเท่านั้น เว้นแต่ไม่สามารถจัดที่พักได้ก็มีสิทธิเบิกได้ตามสิทธิ	132	48.35	0.48	น้อย
4. ค่าเช่าที่พักเหมาจ่ายให้เบิกจ่ายได้ในอัตรา ดังนี้	177	64.84	0.65	ปานกลาง
- ผู้ดำรงตำแหน่งระดับปฏิบัติการ และระดับชำนาญงาน ลงมา อัตรา 700 บาทต่อวัน				
- ผู้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ อาจารย์ และผู้ดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการ/ชำนาญการพิเศษ อัตรา 800 บาทต่อวัน				

ตารางที่ 1 ความรู้ความเข้าใจของบุคลากรมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับสิทธิและอัตราในระเบียบมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการภายในประเทศ พ.ศ. 2562 (ต่อ)

ข้อคำถาม	ความรู้ความเข้าใจ			ระดับความรู้ความเข้าใจ
	จำนวน	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย	
	(คน)			
- ผู้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยอธิการบดี รองประธานกรรมการ ประจำสาขาวิชา และรองผู้อำนวยการสำนัก/สถาบัน อัตรา 800 บาทต่อวัน - ผู้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และ ผู้ดำรงตำแหน่งระดับเชี่ยวชาญ ขึ้นไป อัตรา 1,000 บาทต่อวัน - ผู้ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการประจำสาขาวิชา และ ผู้อำนวยการสำนัก/สถาบัน อัตรา 1,000 บาทต่อวัน - ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี และรองอธิการบดี อัตรา 1,200 บาทต่อวัน				
5. ผู้เดินทางสามารถขออนุมัติอธิการบดีเบิกจ่ายค่าเช่าที่พักตามอัตราที่กระทรวงการคลังกำหนดได้ หากมีเหตุผลและความจำเป็นที่ไม่สามารถเบิกจ่ายได้ตามระเบียบของมหาวิทยาลัย	155	56.78	0.57	ปานกลาง
6. การเบิกจ่ายค่าเช่าที่พักในทุกกรณีต้องมีหลักฐานประกอบการเบิกจ่ายเงิน	70	25.64	0.26	น้อย
7. ค่าพาหนะ รวมถึงค่าเช่ายานพาหนะ ค่าเชื้อเพลิงหรือพลังงานสำหรับยานพาหนะ ค่าระวางบรรทุก ค่าจ้างคนหาบหาม และอื่น ๆ ทำนองเดียวกัน	171	62.64	0.63	ปานกลาง
8. ค่าพาหนะเดินทางโดยรถโดยสารประจำทางให้เบิกจ่ายได้ตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินอัตราที่คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางกำหนด	191	69.96	0.70	มาก
9. ค่าพาหนะเดินทางโดยรถไฟให้เบิกจ่ายได้ตามที่จ่ายจริง	175	64.10	0.64	ปานกลาง
10. ผู้ดำรงตำแหน่งระดับชำนาญงาน ชำนาญการ และผู้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ที่เดินทางโดยรถไฟชั้นที่ 1 นั่งนอนปรับอากาศ ไม่สามารถเบิกค่าพาหนะเดินทางได้	85	31.14	0.31	น้อย
11. ผู้เดินทางที่จะเดินทางโดยเครื่องบินจะต้องขออนุมัติต่ออธิการบดีก่อนทุกกรณีจึงจะสามารถเบิกค่าพาหนะเดินทางได้ กรณีที่ไม่ได้รับการอนุมัติให้เดินทางโดยเครื่องบิน ผู้เดินทางจะต้องเดินทางภาคพื้นดินเท่านั้น	23	8.42	0.08	น้อย

ตารางที่ 1 ความรู้ความเข้าใจของบุคลากรมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับสิทธิและอัตราในระเบียบมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการภายในประเทศ พ.ศ. 2562 (ต่อ)

ข้อคำถาม	ความรู้ความเข้าใจ			ระดับความรู้ความเข้าใจ
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย	
12. กรณีที่ผู้เดินทางได้รับอนุมัติให้เดินทางโดยเครื่องบิน ผู้เดินทางมีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายได้ตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินสิทธิในการเดินทางภาคพื้นดินที่ผู้เดินทางจะพึงเบิกได้	31	11.36	0.11	น้อย
13. ผู้เดินทางมีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นต้องจ่ายเนื่องในการเดินทางไปราชการได้	115	42.12	0.42	น้อย
14. บุคคลภายนอกที่มหาวิทยาลัยให้มาช่วยปฏิบัติงาน ณ ที่ตั้งมหาวิทยาลัย มีสิทธิเบิกค่าพาหนะ เหมารถไป-กลับ คนละ 600 บาทต่อคน หรือกิโลเมตรละ 4 บาท ได้ แล้วแต่กรณี	124	45.42	0.45	น้อย
15. ค่าพาหนะรับจ้างจากที่พักไปสถานียานพาหนะประจำทาง ให้เบิกได้ในอัตราเหมาจ่าย 500 บาทต่อคน	44	16.12	0.16	น้อย
16. ผู้เดินทางที่ได้รับอนุมัติจากอธิการบดีให้เดินทางโดยพาหนะส่วนตัว มีสิทธิเบิกเงินชดเชย โดยอัตราเงินชดเชยรถยนต์ส่วนบุคคล กิโลเมตรละ 5 บาท และอัตราเงินชดเชยรถจักรยานยนต์ส่วนบุคคล กิโลเมตรละ 3 บาท	71	26.01	0.26	น้อย
17. ผู้เดินทางโดยพาหนะส่วนบุคคลต้องเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองรถเท่านั้น	85	31.14	0.31	น้อย
18. ผู้เดินทางโดยพาหนะส่วนบุคคลมีสิทธิเบิกค่าผ่านทางพิเศษได้ตามที่จ่ายจริง	33	12.09	0.12	น้อย
19. ผู้เดินทางสามารถส่งหลักฐานการคำนวณระยะทางตามเส้นทางของ Google Maps เพื่อประกอบการเบิกจ่ายก็ได้	30	10.99	0.11	น้อย
20. การคำนวณเบี้ยเลี้ยงเดินทางในกรณีที่มีการพักแรม ให้นับ 24 ชั่วโมงเป็น 1 วัน ถ้าไม่ถึง 24 ชั่วโมง หรือเกิน 24 ชั่วโมง และส่วนที่ไม่ถึงหรือเกิน 24 ชั่วโมงนั้น นับได้เกิน 12 ชั่วโมง ให้ถือเป็น 1 วัน	179	65.57	0.66	ปานกลาง
รวม	-	42.49	0.43	ปานกลาง

จากตารางพบว่า บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิและอัตราตามระเบียบมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการภายในประเทศ พ.ศ. 2562 อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อคำถามที่บุคลากรตอบถูกมากที่สุด คือ ข้อ 1 “ผู้เดินทางไปราชการภายในประเทศต้องได้รับการอนุมัติให้เดินทางไปราชการก่อนทุกครั้ง” โดยมีผู้ตอบถูกจำนวน

266 คน คิดเป็นร้อยละ 97.44 ในทางกลับกัน ข้อคำถามที่ควรส่งเสริมให้บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจเพิ่มมากขึ้น คือ ข้อ 11 “ผู้เดินทางที่จะเดินทางโดยเครื่องบินจะต้องขออนุมัติต่ออธิการบดีก่อนทุกกรณี จึงจะสามารถเบิกค่าพาหนะเดินทางได้ กรณีที่ไม่ได้รับอนุมัติให้เดินทางโดยเครื่องบิน ผู้เดินทางจะต้องเดินทางภาคพื้นดินเท่านั้น” โดยมีผู้ตอบผิดจำนวน 250 คน คิดเป็นร้อยละ 91.58

5.4 ความรู้ความเข้าใจของบุคลากรมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับสิทธิและอัตราในระเบียบมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว พ.ศ. 2562 ปรากฏดังนี้

ตารางที่ 2 ความรู้ความเข้าใจของบุคลากรมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับสิทธิและอัตราในระเบียบมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว พ.ศ. 2562

ข้อคำถาม	ความรู้ความเข้าใจ		ระดับความรู้ความเข้าใจ	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย	
1. ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวของผู้เดินทาง ได้แก่ (1) เบี้ยเลี้ยงเดินทาง (2) ค่าเช่าที่พัก (3) ค่าพาหนะ (4) ค่ารับรอง (5) ค่าแต่งตัว และ (6) ค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นเนื่องในการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว	44	16.12	0.16	น้อย
2. ค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นเนื่องในการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว ได้แก่ ค่าธรรมเนียมการจัดทำหนังสือเดินทาง ค่าภาษีอากรเดินทางออกนอกราชอาณาจักร ค่าธรรมเนียมการใช้สนามบินค่าธรรมเนียมเข้าประเทศ (วีซ่า) และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องตามเงื่อนไขในการออกวีซ่าของแต่ละประเทศ เช่น อัตราค่าเบี้ยประกันการเดินทาง	104	38.10	0.38	ปานกลาง
3. เบี้ยเลี้ยงเดินทางเหมาจ่ายให้เบิกจ่ายได้ในอัตรา ดังนี้ - ผู้ดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการพิเศษ ชำนาญงานพิเศษ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ลงมา อัตรา 2,100 บาทต่อวัน - ผู้ดำรงตำแหน่งระดับเชี่ยวชาญ และรองศาสตราจารย์ ขึ้นไป อัตรา 3,100 บาทต่อวัน	34	12.45	0.12	น้อย
4. ค่าพาหนะระหว่างสถานที่อยู่ ที่พัก กับสนามบินหรือท่าเรือภายในประเทศ ให้เบิกได้ตามจ่ายจริงแต่ไม่เกินเที่ยวละ 500 บาทต่อคน	127	46.52	0.47	ปานกลาง
5. ค่าพาหนะในต่างประเทศที่ปฏิบัติราชการ ให้เบิกได้ในลักษณะเหมาจ่ายอัตราวันละ 1,000 บาท	33	12.09	0.12	น้อย

ตารางที่ 2 ความรู้ความเข้าใจของบุคลากรมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับสิทธิและอัตราในระเบียบมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศ
ชั่วคราว พ.ศ. 2562 (ต่อ)

ข้อคำถาม	ความรู้ความเข้าใจ		ค่าเฉลี่ย	ระดับความรู้ความเข้าใจ
	จำนวน	ร้อยละ		
	(คน)			
6. ค่าพาหนะข้ามเขตระหว่างเมือง รัฐหรือประเทศ ให้เบิกได้ตามจ่ายจริง	85	31.14	0.31	น้อย
7. การเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวโดยเครื่องบิน ให้เดินทางโดยเครื่องบินของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) เท่านั้น	91	33.33	0.33	น้อย
8. ค่ารับรอง ให้เบิกในลักษณะเหมาจ่าย ตามอัตราที่กำหนด ในระเบียบเฉพาะการเดินทางไปเจรจาธุรกิจ	73	26.74	0.27	น้อย
9. ผู้เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวซึ่งได้รับทุนหรือความช่วยเหลือจากต่างประเทศ หรือจากหน่วยงานใด ๆ ถ้าค่าใช้จ่ายที่ได้รับต่ำกว่าอัตราที่กำหนดในระเบียบนี้ มหาวิทยาลัยจะจ่ายสมทบให้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในระเบียบ	81	29.67	0.30	น้อย
10. การนับเวลาเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวเพื่อคำนวณ เบี้ยเลี้ยงเดินทาง ให้นับตั้งแต่เวลาเดินทางที่ออกจากที่พัก ในประเทศไทยจนถึงเวลาเดินทางที่กลับถึงที่พักในประเทศไทย	21	7.69	0.08	น้อย
รวม	-	25.27	0.25	น้อย

จากตารางพบว่า บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิและอัตราตามระเบียบมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว พ.ศ. 2562 อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อคำถามที่บุคลากรตอบถูกมากที่สุด คือ ข้อ 4 “ค่าพาหนะระหว่างสถานที่อยู่ที่พัก กับสนามบินหรือท่าเรือภายในประเทศ ให้เบิกได้ตามจ่ายจริง แต่ไม่เกินเที่ยวละ 500 บาทต่อคน” โดยมีผู้ตอบถูกจำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 46.52 ในทางกลับกัน ข้อคำถามที่ควรส่งเสริมให้บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจเพิ่มมากขึ้น คือ ข้อ 10 “การนับเวลาเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวเพื่อคำนวณ เบี้ยเลี้ยงเดินทาง ให้นับตั้งแต่เวลาเดินทางที่ออกจากที่พักในประเทศไทยจนถึงเวลาเดินทางที่กลับถึงที่พักในประเทศไทย” โดยมีผู้ตอบผิดจำนวน 252 คน คิดเป็นร้อยละ 92.31

5.5 ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการภายในประเทศและต่างประเทศ ปรากฏดังนี้

ตารางที่ 3 ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ว่าด้วย
ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการภายในประเทศและต่างประเทศ

ข้อคำถาม	ตอบเป็นปัญหา		ตอบไม่เป็นปัญหา	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. การขออนุมัติและการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ มีหลายขั้นตอน และยุ่งยากซับซ้อน	146	53.48	127	46.52
2. ผู้เดินทางไปราชการไม่ทราบขั้นตอนในการขออนุมัติและการเบิกจ่าย ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ	156	57.14	117	42.86
3. ผู้เดินทางไปราชการไม่สามารถคำนวณอัตราการเบิกจ่ายค่าใช้จ่าย ในการเดินทางตามสิทธิของผู้เดินทางได้ตามระเบียบ	122	44.69	151	55.31
4. ผู้เดินทางไปราชการไม่ทราบว่า ในการเดินทางไปราชการแต่ละครั้ง จะต้องมีหลักฐานประกอบการเบิกจ่ายเงินใดบ้าง ทำให้ส่งหลักฐาน ไม่ครบถ้วนตามที่ระเบียบกำหนด	135	49.45	138	50.08
5. มสธ. ไม่มีคู่มือในการศึกษาเกี่ยวกับการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ไปราชการ	127	46.52	146	53.48
6. กรอบเวลาในการส่งหลักฐานขอใช้เงินยืมในการเดินทางไปราชการ ค่อนข้างจำกัด ทำให้ส่งหลักฐานไม่ทันตามกำหนดเวลา	94	34.43	179	65.57
7. ระเบียบการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางภายในประเทศมีรายละเอียด ไม่ชัดเจน มีความได้หลายนัย ทำให้เบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ไปราชการไม่ถูกต้อง	110	40.29	163	59.71
8. ระเบียบการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปต่างประเทศชั่วคราว มีรายละเอียดไม่ชัดเจน มีความได้หลายนัย ทำให้เบิกจ่ายค่าใช้จ่าย ในการเดินทางไปราชการไม่ถูกต้อง	86	31.50	187	68.50
9. แบบใบเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการมีรายละเอียดมาก	134	49.08	139	50.92
10. ผู้เดินทางไปราชการเขียนใบเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ ยังไม่สอดคล้องกับระเบียบ	95	34.80	178	65.20
11. เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ไปราชการยังไม่เข้าใจระเบียบหรือเข้าใจระเบียบคลาดเคลื่อน	108	39.56	165	60.44
รวม	119	43.59	154	56.41

จากตารางพบว่า บุคลากรส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติตามระเบียบมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการภายในประเทศและต่างประเทศ จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 56.41 ขณะที่บุคลากรที่มีปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าว มีจำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 43.59 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ประเด็นที่บุคลากรไม่มีปัญหาและอุปสรรคมากที่สุด คือ ข้อ 8 “ระเบียบการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปต่างประเทศ

ชั่วคราวมีรายละเอียดไม่ชัดเจน ได้ความได้หลายนัย ทำให้เบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการไม่ถูกต้อง” โดยมีผู้ตอบว่าไม่มีปัญหาจำนวน 187 คน คิดเป็นร้อยละ 68.50 รองลงมา คือ ข้อ 6 “กรอบเวลาในการส่งหลักฐานขอคืนเงินยืมในการเดินทางไปราชการค่อนข้างจำกัด ทำให้ส่งหลักฐานไม่ทันตามกำหนดเวลา” จำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 65.57 ในทางกลับกัน ประเด็นที่บุคลากรมีปัญหาและอุปสรรคมากที่สุด คือ ข้อ 2 “ผู้เดินทางไปราชการไม่ทราบขั้นตอนในการขออนุมัติและการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ” โดยมีผู้ตอบว่ามีปัญหาจำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 57.14 รองลงมา คือ ข้อ 1 “การขออนุมัติและการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการมีหลายขั้นตอนและยุ่งยากซับซ้อน” จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 53.48

6. อภิปรายผลการวิจัย

6.1 จากการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 69.23) ในด้านอายุ พบว่าบุคลากรส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 51 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 37.73) และมีระดับการศึกษาสูงสุดอยู่ที่ระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 50.55) โดยเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย (ร้อยละ 71.06) และดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการ (ร้อยละ 33.70) สะท้อนให้เห็นว่า พนักงานมหาวิทยาลัยเป็นกำลังสำคัญในการปฏิบัติงานและเป็นกลุ่มที่มีบทบาทหลักในการเดินทางไปราชการ อันอาจส่งผลต่อระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการภายในประเทศและต่างประเทศ ผลการวิจัยมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรพิมล พูลคำ (2555) เรื่อง ความรู้ความเข้าใจของบุคลากรในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ภาคพายัพเชียงใหม่ เกี่ยวกับระเบียบการเบิกจ่าย ซึ่งพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีระดับการศึกษา ระดับปริญญาตรี และปฏิบัติงานในตำแหน่งพนักงานตามพันธกิจ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทมาส เหลืองน้ำเพชร และสุกัญญา นิมนเนียม (2555) เรื่อง การศึกษาความรู้ความเข้าใจในระเบียบค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของบุคลากร และปัญหาการจัดทำเอกสารเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของบุคลากร คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ตำแหน่งชำนาญการพิเศษลงมาหรือเทียบเท่า ที่ระบุว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีระดับการศึกษา ระดับปริญญาตรี เมื่อพิจารณาด้านหน่วยงาน พบว่าบุคลากรส่วนใหญ่สังกัดสำนักบริการการศึกษา (ร้อยละ 10.30) เนื่องจากเป็นหน่วยงานที่มีบุคลากรจำนวนมาก รวมถึงผู้ปฏิบัติงานในศูนย์วิทยบริการและชุมชนสัมพันธ์ในจังหวัดต่าง ๆ ด้วย สำหรับอายุงาน พบว่าบุคลากรส่วนใหญ่มีอายุงานระหว่าง 11-15 ปี (ร้อยละ 16.80) แสดงให้เห็นว่าบุคลากรกลุ่มนี้ได้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยมาเป็นระยะเวลาหนึ่งแล้ว จึงมีประสบการณ์ในการเดินทางไปราชการและมีความคุ้นเคยกับระเบียบปฏิบัติงานต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย นอกจากนี้ บุคลากรส่วนใหญ่เคยมีประสบการณ์ในการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการภายในประเทศ (ร้อยละ 71.43) แต่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศ (ร้อยละ 77.29) ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าภารกิจหลักของมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน การประชุม สัมมนา และการฝึกอบรมภายในประเทศมากกว่า

ต่างประเทศ การที่บุคลากรมีประสบการณ์ในเส้นทางไปราชการและเคยเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายมาก่อน จึงทำให้มีความคุ้นเคยกับระเบียบและขั้นตอนการเบิกจ่ายมากกว่าบุคลากรที่ไม่เคยมีประสบการณ์และไม่เคยเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายดังกล่าว และการที่บุคลากรส่วนใหญ่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเดินทางและการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศอาจส่งผลกระทบต่อระดับความรู้ความเข้าใจในระเบียบที่เกี่ยวข้องอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

6.2 จากผลการวิจัยพบว่า บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิและอัตราในการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการทั้งภายในประเทศและต่างประเทศโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยบุคลากรส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจในระเบียบมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการภายในประเทศ พ.ศ. 2562 มากที่สุด จำนวน 115 คน (ร้อยละ 42.49) รองลงมา คือ ระเบียบมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว พ.ศ. 2562 จำนวน 69 คน (ร้อยละ 25.27) ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการภายในประเทศ พ.ศ. 2562 มากกว่าระเบียบมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ว่าด้วยค่าใช้จ่ายการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว พ.ศ. 2562 ซึ่งสาเหตุเนื่องมาจากบุคลากรส่วนใหญ่มีโอกาสเดินทางไปราชการภายในประเทศบ่อยครั้งกว่า ไม่ว่าจะเป็นการเดินทางไปราชการสอบ การฝึกอบรม การสัมมนา หรือ การศึกษาดูงาน จึงทำให้มีประสบการณ์โดยตรงในการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายและมีความคุ้นเคยกับระเบียบดังกล่าวมากกว่า ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามที่พบว่า บุคลากรส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการภายในประเทศมากกว่าการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศ อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรพิมล พูลคำ (2555) เรื่อง ความรู้ความเข้าใจของบุคลากรมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ภาคพายัพ เชียงใหม่ เกี่ยวกับระเบียบการเบิกจ่าย ซึ่งพบว่าบุคลากรส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบการเบิกจ่ายอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานและการเดินทางไปราชการมีอิทธิพลต่อระดับความรู้ความเข้าใจของบุคลากรเกี่ยวกับระเบียบว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการภายในประเทศและต่างประเทศได้เป็นอย่างดี

6.3 จากผลการวิจัยพบว่า บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิและอัตราในระเบียบมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการภายในประเทศ พ.ศ. 2562 อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีบุคลากรตอบถูกจำนวน 116 คน (ร้อยละ 42.49) และตอบผิดจำนวน 157 คน (ร้อยละ 57.51) ผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่า แม้บุคลากรส่วนใหญ่จะมีความรู้ความเข้าใจระเบียบดังกล่าวในระดับหนึ่ง แต่ยังมีบุคลากรจำนวนไม่น้อยที่ขาดความรู้ความเข้าใจในรายละเอียดเชิงลึกของสิทธิและอัตราการเบิกจ่าย ทั้งนี้ สาเหตุที่บุคลากรส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจในระดับปานกลาง มาจากการที่บุคลากรมีประสบการณ์เดินทางไปราชการภายในประเทศ จึงมีความคุ้นเคยกับขั้นตอนและการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายตามระเบียบดังกล่าว อย่างไรก็ตาม ยังมีบุคลากรบางส่วนที่ขาดความรู้ความเข้าใจในรายละเอียดเฉพาะ เช่น สิทธิและอัตราการเบิกจ่ายในบางกรณี ซึ่งอาจส่งผลให้เกิดความเสี่ยงในการปฏิบัติที่ผิดระเบียบ

หรือเบิกจ่ายไม่ถูกต้องได้ เมื่อพิจารณารายประเด็นพบว่า บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับน้อย จำนวน 12 ข้อ ระดับปานกลาง จำนวน 6 ข้อ และระดับมาก จำนวน 2 ข้อ จากทั้งหมด 20 ข้อ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า บุคลากรบางส่วนยังขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องและชัดเจนเกี่ยวกับรายละเอียดของสิทธิและอัตราการเบิกจ่ายตามระเบียบดังกล่าว สาเหตุหนึ่งมาจากกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้วิธีการสุ่มแบบง่าย โดยมีได้จำกัดเฉพาะกลุ่มบุคลากรที่มีประสบการณ์เดินทางไปราชการภายในประเทศเท่านั้น แต่ยังรวมถึงผู้ที่ไม่เคยเดินทางไปราชการภายในประเทศจำนวน 78 คน (ร้อยละ 28.57) ซึ่งได้ร่วมตอบแบบสอบถามด้วย ทำให้บุคลากรกลุ่มนี้ขาดประสบการณ์ในการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายและไม่คุ้นเคยกับระเบียบ ส่งผลให้ไม่สามารถตอบคำถามได้อย่างถูกต้องครบถ้วน ผลการวิจัยดังกล่าวมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรพิมล พูลคำ (2555) เรื่อง ความรู้ความเข้าใจของบุคลากรในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ภาคพายัพเชียงใหม่ เกี่ยวกับระเบียบการเบิกจ่าย ซึ่งพบว่า แม้บุคลากรจะมีความรู้ความเข้าใจในระเบียบเบิกจ่ายอยู่ในระดับปานกลาง แต่ยังมีบางประเด็นที่บุคลากรเข้าใจไม่ถูกต้องครบถ้วน นอกจากนี้ยังอาจเกิดจากความรู้ความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนในการตอบแบบสอบถามของบุคลากรบางราย ซึ่งส่งผลให้คะแนนความรู้ความเข้าใจในระเบียบมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการภายในประเทศ พ.ศ. 2562 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยนี้แตกต่างจากงานวิจัยของ ธีรฉัตร คงจันทร์ (2560) เรื่อง การพัฒนาคู่มือการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการภายในประเทศ ซึ่งพบว่า หลังจากมีการพัฒนาคู่มือการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการภายในประเทศแล้ว บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับมาก สะท้อนให้เห็นว่า การมีคู่มือและแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนและเป็นระบบจะสามารถช่วยยกระดับความรู้ ความเข้าใจของบุคลากรได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

6.4 จากผลการวิจัยพบว่า บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิและอัตราในระเบียบมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว พ.ศ. 2562 อยู่ในระดับน้อย โดยมีบุคลากรตอบถูกจำนวน 69 คน (ร้อยละ 25.27) และตอบผิดจำนวน 204 คน (ร้อยละ 74.73) ผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่า บุคลากรส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความเข้าใจในรายละเอียดของสิทธิและอัตราการเบิกจ่ายตามระเบียบดังกล่าว โดยเฉพาะในส่วนที่มีความซับซ้อนหรือมีเงื่อนไขเฉพาะ ซึ่งอาจเกิดจากการที่บุคลากรส่วนใหญ่ไม่มีประสบการณ์ตรงในการเดินทางไปราชการต่างประเทศ จากการเก็บรวบรวมข้อมูลพบว่า บุคลากรจำนวน 211 คน (ร้อยละ 77.29) ไม่เคยเดินทางไปราชการต่างประเทศ จึงไม่เคยมีประสบการณ์ในการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายแต่อย่างใด ทำให้ขาดความคุ้นเคยและไม่เข้าใจในระเบียบดังกล่าวอย่างลึกซึ้ง ผลลัพธ์นี้สอดคล้องกับผลการวิจัยที่ชี้ให้เห็นว่า บุคลากรส่วนใหญ่ไม่มีประสบการณ์ในการเดินทางไปราชการต่างประเทศ และไม่เคยดำเนินการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในส่วนนี้มาก่อน เมื่อพิจารณารายประเด็นพบว่า บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับน้อย จำนวน 8 ข้อ ระดับปานกลาง จำนวน 2 ข้อ และไม่มีข้อใดอยู่ในระดับมาก สะท้อนให้เห็นว่า บุคลากรยังขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับสิทธิและอัตราการเบิกจ่ายในระเบียบดังกล่าวอย่างชัดเจน สาเหตุหนึ่งมาจากการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้วิธีการสุ่มแบบง่าย โดยไม่ได้จำกัดเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์เดินทางไป

หรือเคยเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศ ทำให้บุคลากรที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในด้านนี้ จำนวน 211 คน (ร้อยละ 77.29) ได้ร่วมตอบแบบสอบถามด้วย ส่งผลให้ขาดความรู้ความเข้าใจเชิงลึกในระเบียบดังกล่าว อีกทั้งอาจมีความเข้าใจคลาดเคลื่อนในการตอบแบบสอบถาม ทำให้ตอบคำถามได้ไม่ถูกต้องครบถ้วน ซึ่งแตกต่างกับงานวิจัยของ พรพิมล พูลคำ (2555) เรื่อง ความรู้ความเข้าใจของบุคลากรในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ภาคพายัพเชียงใหม่ เกี่ยวกับระเบียบการเบิกจ่ายที่พบว่า บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจในระเบียบการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการอยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่า การที่บุคลากรไม่มีประสบการณ์โดยตรงในการเดินทางและการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศ จึงขาดความคุ้นเคยกับสิทธิ อัตรา และเงื่อนไขของการเบิกจ่าย และเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจในระเบียบดังกล่าวอยู่ในระดับน้อย

6.5 จากผลการวิจัยพบว่า บุคลากรมีปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการภายในประเทศและต่างประเทศ จำนวน 119 คน (ร้อยละ 43.59) และไม่มีปัญหาและอุปสรรค จำนวน 154 คน (ร้อยละ 56.41) ผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่า บุคลากรส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าว ขณะที่บุคลากรอีกส่วนหนึ่งแม้ว่าจะมีสัดส่วนที่น้อยกว่า แต่ก็ยังประสบปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าว ซึ่งเป็นประเด็นที่ควรให้ความสำคัญ เนื่องจากอาจส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการได้ อย่างไรก็ตามแม้ว่าบุคลากรส่วนใหญ่จะสามารถปฏิบัติตามระเบียบได้ แต่ยังคงมีบุคลากรบางกลุ่มที่พบปัญหาและอุปสรรคในกระบวนการปฏิบัติงานโดยตรง โดยเฉพาะในประเด็นที่เกี่ยวกับขั้นตอนการอนุมัติและการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายที่มีความซับซ้อน ยุ่งยาก และการขาดความเข้าใจในขั้นตอนการดำเนินการ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า กระบวนการเบิกจ่ายในปัจจุบันยังขาดความสะดวกและอาจเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุกัญญา กลัดเขยดี (2566) เรื่อง การพัฒนาการปฏิบัติงานตรวจสอบและการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของบุคลากร คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ซึ่งพบว่า บุคลากรประสบปัญหาและอุปสรรคในการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ อันเนื่องมาจากแบบฟอร์มการขออนุมัติเดินทางที่มีรายละเอียดมาก ซับซ้อน ไม่สามารถคำนวณอัตราการเบิกจ่ายได้อย่างถูกต้อง รวมถึงขาดความเข้าใจในขั้นตอนการดำเนินงานและไม่มีคู่มือที่ใช้ศึกษาอ้างอิง เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว จึงควรจัดทำคู่มือหรือแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ ที่มีเนื้อหากระชับ เข้าใจง่าย และมีตัวอย่างเอกสารประกอบอย่างชัดเจน เพื่อช่วยลดข้อผิดพลาดในการปฏิบัติงาน และส่งเสริมประสิทธิภาพในการใช้จ่ายงบประมาณได้อย่างคุ้มค่า แนวทางนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ จันทนา ศรีวรสาร (2567) เรื่อง การพัฒนาคู่มือการปฏิบัติงานการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ที่พบว่า การจัดทำคู่มือช่วยให้บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้น และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ จารุณี มีสมบัติ และณัฐฉิณี สุริยวงศ์ (2561) เรื่อง การศึกษาความรู้ความเข้าใจด้านการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมและค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ซึ่งเสนอให้จัดทำคู่มือ

การเบิกจ่ายที่ระบุขั้นตอนการดำเนินงาน ทางเดินเอกสาร ระเบียบที่เกี่ยวข้อง อัตรา และสิทธิการเบิกจ่าย เพื่อช่วยลดข้อผิดพลาดในการดำเนินงาน ลดความซ้ำซ้อนของขั้นตอน และเพิ่มประสิทธิภาพในการเบิกจ่าย ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

7. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

7.1 จัดทำแนวทางหรือคู่มือการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการภายในประเทศและต่างประเทศ โดยมีเนื้อหาที่กระชับ เข้าใจง่าย และมีตัวอย่างเอกสารประกอบที่ชัดเจน

7.2 จัดอบรมเกี่ยวกับขั้นตอนการขออนุมัติและการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ เพื่อเพิ่มความถูกต้องและลดข้อผิดพลาดในการปฏิบัติงาน

7.3 พัฒนาเครื่องมือที่ช่วยในการคำนวณค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการให้มีความสอดคล้องกับระเบียบในปัจจุบัน

7.4 จัดให้มีช่องทางให้คำปรึกษาและสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ และส่งเสริมการสื่อสารระหว่างผู้เดินทาง หน่วยงานต้นสังกัดของผู้เดินทาง และหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการคลังของมหาวิทยาลัย เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปในแนวทางเดียวกัน

7.5 จัดให้มีการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับระเบียบว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการภายในประเทศและต่างประเทศในรูปแบบที่เข้าใจง่ายและเข้าถึงได้สะดวก เพื่อให้บุคลากรสามารถใช้ระเบียบได้อย่างถูกต้องและลดข้อผิดพลาดในการเบิกจ่าย

8. สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิและอัตราในระเบียบมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการภายในประเทศ พ.ศ. 2562 อยู่ในระดับปานกลาง และบุคลากรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิและอัตราในระเบียบมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว พ.ศ. 2562 อยู่ในระดับน้อย โดยบุคลากรมีความรู้ ความเข้าใจในระเบียบมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการภายในประเทศ พ.ศ. 2562 มากกว่าระเบียบมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว พ.ศ. 2562 ซึ่งสอดคล้องกับประสบการณ์การปฏิบัติงานของบุคลากรที่ส่วนใหญ่มีการเดินทางไปราชการภายในประเทศมากกว่า ส่งผลให้มีประสบการณ์ในการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการภายในประเทศมากกว่าการเดินทางไปราชการต่างประเทศ ในส่วนของปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าว พบว่า แม้บุคลากรส่วนใหญ่จะไม่ประสบปัญหาและอุปสรรค แต่ยังมีบางส่วนที่พบข้อจำกัดในด้านขั้นตอนการอนุมัติและการเบิกจ่ายที่ซับซ้อน รวมถึงการขาดความเข้าใจในขั้นตอนการดำเนินการ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็นในการปรับปรุงกระบวนการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายให้มีความสะดวก รวดเร็ว และชัดเจนยิ่งขึ้น เพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพในการดำเนินงานและลดข้อผิดพลาดในการปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าว

9. เอกสารอ้างอิง

- จารุณี มีสมบัติ และณัฐฉิณี สุริยวงศ์. (2561). การศึกษาความรู้ความเข้าใจด้านการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมและค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล. หอสมุดและคลังความรู้มหาวิทยาลัยมหิดล,
<https://repository.li.mahidol.ac.th/handle/123456789/63110>
- จันทนา ศรีวรสาร. (2567). การพัฒนาคู่มือการปฏิบัติงานการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร. วารสารคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 7(1), 107-119.
<https://ppsj.snru.ac.th/article-file-154.html>
- ถิรฉัตร คงจันทร์. (2560). การพัฒนาคู่มือการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการภายในประเทศ (รายงานวิจัย). กลุ่มบริหารงบประมาณโรงเรียนสตรีภูเก็ต สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 14.
- นันทมาศ เหลืองน้ำเพชร และสุกัญญา นิ่มเนียม. (6-7 ธันวาคม, 2555). การศึกษาความรู้ความเข้าใจในระเบียบค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ และปัญหาการจัดทำเอกสารเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของบุคลากร คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ตำแหน่งชำนาญการพิเศษลงมาหรือเทียบเท่า [Paper]. การประชุมวิชาการแห่งชาติ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ครั้งที่ 9: ตามรอยพระยุคลบาท เกษตรศาสตร์กำแพงแสน, การประชุมวิชาการแห่งชาติ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ครั้งที่ 9: ตามรอยพระยุคลบาท เกษตรศาสตร์กำแพงแสน.
https://kukr.lib.ku.ac.th/kukr_es/kukr/search_detail/result/20013708
- พรพิมล พูลคำ. (2555). ความรู้ความเข้าใจของบุคลากรในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ภาคพายัพเชียงใหม่ เกี่ยวกับระเบียบการเบิกจ่าย [การค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่]. สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
https://cmul.primo.exlibrisgroup.com/permalink/66CMU_INST/1jlp5re/alma991000377889708906
- มธุรดา สิงสุธรรม, นิรมล จำนงค์, ธัญญธร พัวพิทยาธร, อนันต์ แสงจันทร์, ลลิตตา หินเทา และศศิธร เทียมมาลา. (2567). สำนวนความรู้ ความเข้าใจระเบียบการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของบุคลากรคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. วารสารวิชาการ ปชมท., 13(3), 001-011. <https://www.council-uast.com/journal/journal-detail.php?id=44>
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, กองกฎหมาย. (2565). รฐานข้อมูลงานวินัยและคดี.
<https://legalaffairs.stou.ac.th/case-database/>

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, สำนักงานตรวจสอบภายใน. (2559, 27 กันยายน). รายงานผล
การตรวจสอบการเบิกจ่าย (ที่ ศธ 0522.01(06)/406) [บันทึกข้อความ]. สำนักงานตรวจสอบ
ภายใน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

สุกัญญา กลัดเขยดี. (2566). การพัฒนาการปฏิบัติงานตรวจสอบและการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทาง
ไปราชการของบุคลากรคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
วารสารวิชาการ นวัตกรรม สหวิทยาการ, 2(1), 64–78. <https://so15.tci-thaijo.or>

